

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

De ware doop

Door Andrew Brown

De doop is belangrijk voor de gelovige en dit onderwerp verdient zorgvuldig in het Woord te worden overwogen. In Marcus 16:16 staat: **“Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.”**¹ Doop en behoudenis zijn in dit vers met elkaar verbonden. Verder staat in Galaten 3:27, **“Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.”** Kleding doet ons terugdenken aan het allereerste begin, toen onze voorouders in de Hof hadden gezondigd en zich bewust werden van hun naaktheid. **“En de HERE God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee”** (Gen.3:21). De allereerste kledingstukken waarmee de Here hen bekleedde, waren dierenhuiden, maar bekleed te zijn met Christus overtreft alles. Galaten 3:27 stelt dat allen die “in Christus gedoopt zijn” met Christus zijn bekleed. Het belang van de doop is duidelijk. Hangt uw behoud in deze teksten af van de doop?

Helaas gaan veel mensen automatisch uit van een waterritueel wanneer ze het woord ‘dopen’ horen. Johannes de Doper is de belangrijkste persoon in de Bijbel die een ritueel van waterdoop uitvoerde. Hij maakte duidelijk waarom hij deze ceremonie uitvoerde: **“En zelf wist ik niet van Hem, maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom kwam ik dopen met water”** (Joh.1:31). De doopceremonie van Johannes was specifiek bedoeld voor de Israëlieten van die tijd. Johannes gaf aan dat hij kwam om te “dopen met water”. Daarom kan het woord ‘doop’ zelf niet uitsluitend waterdoop betekenen, aangezien water werd genoemd als een specifiek aspect van deze doopceremonie. Er zijn andere dopen waarbij geen water wordt gebruikt! Johannes werd geboren in een priesterfamilie (Luc.1:8) en voerde een ritueel uit voor Israël om Christus in het land Israël te openbaren.

“Johannes doopte in de woestijn en predikte de doop der bekering tot vergeving van zonden” (Marc.1:4). De doop van Johannes was een doop van bekering (Grieks: *METANOIA* = van gedachten veranderen, of onderwerping). Hij riep een trouwe groep Israëlieten bijeen die zich zouden onderwerpen aan het komende koningschap van God. **“Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”** (Matt.3:2). Zijn bereik was groot (Matt.3:5). Johannes was ook selectief op wie hij dit ritueel uitvoerde en doopte de Farizeeën en Sadduceeën niet (Matt.3:7-10). Hij selecteerde op de juiste wijze hen die later **“God gerechtvaardigd hebben, daar zij met de doop van Johannes gedoopt waren. Maar de Farizeeën en de wetgeleerden verwierpen voor zichzelf de raad Gods, daar zij niet door hem gedoopt waren”** (Luc.7:29,30). Deze bevoegde priester was succesvol in zijn keuzes, omdat hij de motieven

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

en harten kon doorzien van de mensen bij wie hij deze handeling verrichtte. Hij deed dit niet blindelings bij iedereen.

De doop van Jezus zorgt voor problemen voor iedereen in het christendom die beweert dat men gedoopt moet worden om zonden weg te wassen, aangezien Jezus geen zonden had. **“Maar deze (Johannes) trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij?”** (Matt.3:13-14). Johannes begreep de inferioriteit van zijn doop en probeerde Jezus tegen te houden. Het was hem duidelijk dat Jezus een andere, superieure doop bezat. Jezus was de belichaming van iemand die zich onderwierp aan God, dus antwoordde Hij Johannes: **“Laat Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij Hem geworden”** (Matt. 3:15). Johannes sprak meerdere keren over verschillende dopen. **“Ik doop u met water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; die zal u dopen met de heilige Geest en met vuur”** (Matt.3:11). Er zijn dopen zonder water: met de Heilige Geest en met vuur. We moeten niet de fout maken ervan uit te gaan dat er altijd water bij komt kijken.

Veel gedeelten over de doop verwijzen niet naar het waterritueel. De Here Jezus zei tijdens het paasmaal vóór zijn dood: **“Die is het, voor wie Ik het stuk brood indoop [Grieks: BAPTŌ] en wie Ik het geef. Hij doopte [Grieks: EMBAPTŌ]² dan het stuk brood in en nam het en gaf het aan Judas, de zoon van Simon Iskariot”** (Joh.13:26). De doop kan een element van onderdompeling bevatten. De betekenis wordt ook in verband gebracht met verven. **“En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd [Grieks: BAPTŌ] was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods”** (Openb.19:13). Deze tekst is beter te begrijpen als we ons realiseren dat zijn kleding niet letterlijk droop van het bloed, maar in bloed was geverfd. Deze tekst is vergelijkbaar met Handelingen 16:14, waarin Lydia een verkoopster is van purper geverfde stoffen. In Marcus 7:3-4 berispt de Heer de Farizeeën en schriftgeleerden die **“niet eten zonder eerst een handwassing verricht te hebben, daarmede vasthoudende aan de overlevering der ouden, en van de markt komende eten zij niet dan na zich gereinigd [Grieks: BAPTIZŌ] te hebben; en vele andere dingen zijn er, waaraan zij zich volgens overlevering houden, bijvoorbeeld het onderdompelen [Grieks: BAPTISMOS] van bekers en kannen en koperwerk.”** Dit is een verhelderend gedeelte. Deze leiders hadden een ceremonie waarmee zij zich vereenzelvigden met reinheid en verschillende gebruiksvoorwerpen voor specifieke doeleinden. Deze verzen helpen allemaal bij het ontwikkelen van een begrip van de doop, beginnend met onderdompelen, vervolgens het verven van een voorwerp en ten slotte de vereenzelving met dat geverfde voorwerp.

Toen de Heer zei: **“Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemt het Mij, totdat het volbracht is”** (Luc.12:50), sprak Hij over zijn vereenzelving met de dood. Daarom kan Hij terecht zeggen: **“Ik ben... de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden”** (Openb.1:17-18). Dit blijkt ook uit Jezus' vraag aan Jakobus en Johannes, die naar Hem toe kwamen omdat ze in het Koninkrijk van God aan zijn rechter- en linkerhand wilden zitten: **“kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen”** (Matt.20:22, St.Vert.). Jezus stond op het punt om een martelaarsdood te sterven en Jakobus en Johannes beweerden dat zij deze pijnlijke vereenzelving zouden kunnen doorstaan. Jezus was het eens met hun beoordeling: **“Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den doop, waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt worden”** (Matt.20:23, St.Vert.). Paulus zegt over de Israëlieten dat: **“allen zich in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee”** (I Cor.10:2). Zij werden vereenzelvigd met Mozes, hun leider, toen zij op droge grond door de zee trokken. Een eenvoudige studie laat dus zien dat er veel gedeelten over de doop zijn die geen verwijzing naar water bevatten.

Niet alleen werd de Heer door zijn doop aan het kruis met de dood vereenzelvigd, maar Paulus onthult nog een andere essentiële doop die met die van Hem verbonden is: **“Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?”** (Rom.6:3). Door te geloven in Jezus Christus wordt de gelovige vereenzelvigd met de dood van Jezus. **“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen”** (Rom.6:4). De vereenzelving van gelovigen met Jezus verenigde hen niet alleen met de dood aan het kruis, maar verbond hen ook met de opstanding van de Heer. **“Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding”** (Rom.6:5). Dit is de realiteit van de gelovige! Er is een ritueel van ceremoniële waterdoop voor Israëlieten in de Schrift, maar er is de onvergelijkbare realiteit van gedoopt worden (vereenzelvigd worden) met de opgestane Verlosser.

De Here Jezus stelde de Farizeeën een terechte vraag: **“Vanwaar was de doop van Johannes? Uit de hemel of uit de mensen?”** (Matt.21:25). De Farizeeën weigerden te antwoorden, maar deze vraag benadrukt dat er dopen uit de mensen zijn, die niet uit de hemel (God) zijn. We moeten het voorbeeld van de Here volgen en herhaaldelijk vragen: zijn de waterdopen die door christelijke kerken worden uitgevoerd uit mensen of uit God? Het feit dat we

² In de 'Textus Receptus' staat EMBAPTŌ. In Nestle-Aland 28e editie staat ook hier BAPTŌ. (vert.)

in een tijd leven waarin er slechts **“één middelaar tussen God en mensen”** is (I Tim.2:5), garandeert ons dat de waterdoop vandaag de dag een door mensen bedacht ritueel is, aangezien je geen doopceremonie kunt hebben die in Gods ogen betekenisvol is zonder dat de dopende persoon als middelaar optreedt. Proberen iemand in Gods ogen te vereenzelvigen, is de plaats innemen die alleen aan Christus, de enige middelaar, toekomt.

“Wie zijt gij?” (Joh.1:19) was een terechte vraag die de Farizeeën aan Johannes stelden. Johannes was weliswaar van afkomst een Israëlitische priester, maar baseerde zijn antwoord daar niet op. Hij antwoordde wie hij was: **“Ik ben de stem van een die roept in de woestijn: Maakt recht de weg des Heren, gelijk de profeet Jesaja gesproken heeft”** (Joh.1:23). Zijn ritueel werd bevestigd door de Heer en was door God geautoriseerd. We moeten altijd vragen wat ook zij vroegen: **“Waarom doopt gij dan, indien gij de Christus niet zijt, noch Elia, noch de profeet?”** (Joh.1:25). Het is een redelijke vraag. Dopers moeten gezag en een doel hebben.

Om deze noodzaak te begrijpen, moeten we kijken naar de apostelen, die eveneens gezonden mannen waren, wier woorden niet de woorden van mensen waren, maar de woorden van God (I Thess.2:13). Hun **“spreken en [hun] prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht”** (I Cor.2:4). Op hun bevel konden mensen aan hun voeten sterven of met blindheid geslagen worden. Apostelen konden dingen op aarde binden, waarmee ze in de hemel gebonden zijn (Matt.16:19). Mensen die vandaag de dag beweren apostelen of dopers te zijn, hebben dit gezag niet. Zij zijn geen middelaars. Alleen woorden of door mensen bedachte rituelen zijn alles wat iemand vandaag de dag heeft, wat bewijst dat ze niet van God komen.

Wanneer iemand in Jezus gelooft, wordt hij of zij, zonder waterceremonie, onmiddellijk vereenzelvigd met Jezus' dood, begrafenis en opstanding. Dit is de **“ene doop”** (Ef.4:5) die iedereen vandaag de dag nodig heeft. Deze doop geeft ons vele voordelen, omdat we IN CHRISTUS worden geplaatst, **“En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht”** (Col.2:10, St.Vert.). De gelovige is volmaakt, het ontbreekt hem aan niets. Jezus is HET hoofd en DE autoriteit. Bestaat er iemand die hoger is en die zegt dat we een of ander onnodig ritueel nodig hebben? **“In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is”** (Col.2:11). Wat zouden aardse handen voor ons kunnen doen? Wij zijn **“met Hem begraven in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof”** (Col.2:12). We zijn al in Hem gedoopt toen we geloofden.

Jezus zei, nadat Hij over zijn macht had gesproken: **“Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb”** (Matt.28:19). Velen zullen zeggen dat alle gelovigen in water ondergedompeld moeten worden uit gehoorzaamheid aan Jezus' gebod. Zij hebben hun termen niet gedefinieerd en geen diepgaande studies verricht. Er komt geen water voor in deze tekst. Als we ervan uitgaan dat water centraal staat, missen we de ware betekenis van de doop. (Let er ook op dat dit gedeelte gaat over het vereenzelvigen van volken, niet van individuen.) **“Laat niemand u de prijs doen missen”** (Col.2:18). Deze mensen hebben slechts enkele delen van Israëls godsdienst overgenomen (zoals Jerobeam heeft gedaan) en volgen een door mensen bedachte toepassing. Gelovigen zijn volmaakt in Christus, gedoopt op het moment dat ze met Hem verenigd werden, en kunnen niet volmaakter of gehoorzamer worden door ondergedompeld te worden in water. Ze vinden misschien voldoening in het feit dat ze iets hebben kunnen doen, maar het ritueel staat los van de essentie of de belangrijkste definitie van de doop zelf. Christus heeft ons geroepen om **“met Christus de eerste beginselen der wereld afgestorven”** te zijn (Col.2:20, St.Vert.). Beginselen die vereisen dat men zich onderwerpt aan geboden als **“raak niet, smaak niet, roer niet aan”** (Col.2:21) zijn allemaal voorbestemd om te verdwijnen **“zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen”** (Col.2:22).

Vereenzelviging (de essentie van de doop) met de Heer zou een prominent onderdeel moeten zijn van het dagelijks leven van de gelovige. Onze realiteit zou voor altijd veranderd moeten zijn door een nieuw leven in Christus. Deze doop plaatst ons 'in Christus', 'bekleed met Christus' en is volmaakt. Dit is geen eenmalig waterritueel dat wordt uitgevoerd door iemand die geen gezag, geen macht en geen gedetailleerd ritueel van God heeft. Laat niets worden weggenomen van de realiteit dat je in Christus bent gevonden. Zij die geloofd hebben, zijn automatisch gedoopt volgens Marcus 16:15; er was alleen geen water.